

далъ да вземехте въ по-сериозно внимание нашитѣ бѣлѣжки и да ни пишехте, защото иначе и малката полза, която има да очакваме отъ депутацията, може и тя дори мжно да се добие.

Ние тукъ още не можахме да сполучимъ да се приемемъ отъ лордъ Солзбери. Приятелътъ, който бѣше се погрижилъ да издѣйствува за насъ приемането — лордъ Едмонъ Фицморисъ — ни отговори, че лордъ Солзбери ималъ билъ официално извѣстие, какво ние идемъ да искаме измѣнението на берлинския трактатъ; че, понеже той не може да разискава тоя трактатъ, не вижда, какво може да излѣзе отъ такова едно свиждане, но, че съ благодарение би желалъ, да се видимъ ние съ секретаритѣ му. Ние върху това отгорѣ писаме на лордъ Солзбери направо, като му разказахме, че сме дошли да му изложимъ положението на работитѣ кждѣ насъ, сериозността на което положение мжно може да се прѣувеличи; че сждбата на Южна България се рѣши, безъ да се чуе тя, конституция се направи, безъ да се попитатъ българитѣ и сега нови arrangements (наредби) като се правятъ, българитѣ мислятъ, че трѣба да се чуе и тѣхния гласъ, затова, рекохме, и ни сж пратили, и като носимъ и писмо отъ съръ Хенри Дрѣммондъ Уолфъ, ние изразихме надежда че лордъ Солзбери ще склони да ни види. На това писмо, което пратихме още завчера, отговоръ още нѣмаме и нѣмаме съмнѣние, че то ще се доложи и на лордъ Биконсфилда, може би и на другитѣ министри, прѣди да ни се даде отговоръ.

Отъ миналия петъкъ насамъ ние се видѣхме съ нѣколко либерални членове на парламента, на които обяснихме положението на работитѣ кждѣ насъ. Повечето отъ тѣхъ останаха зачудени отъ това, що имъ разправихме за конституцията особено, и взеха доста бѣлѣжки, но, за да се освѣтятъ подобрѣ, азъ имъ се помолихъ да искатъ въ парламента всичко що е извършила комисията, онова което и се направи вече, като даде г. Чемберленъ извѣстие, че идещия понедѣлникъ ще поиска тия книги. Г. Шо-Лефевръ (министъръ на марианата въ послѣдното министерство на г. Гладстона) мисли, че едно добро разискване може да се направи въ камарата, слѣдъ като се разгледатъ тия книги. Г. Форстеръ, който сега за сега е единъ отъ най-влиятелнитѣ членове на либералитѣ въ парламента и на когото прѣкрасното за насъ слово въ